

Celý život jsem hrál hokej, dlouho jsem si myslel, že se budu profesionálně věnovat tomu. Když mi ale nějak došlo, že vrcholový sport nevyjde, tak jsem začal hledat něco jiného, co bych měl dělat.

Foto: Eliška Krejčová

„Jsem uzavřený člověk, ale hudba mě nutí se otevřít“

Z hokejové kabiny na stage, asi tak by se dala popsat cesta brněnského rapera Oskara Hubáčka. IAM Oskar, jak zní jeho hudební pseudonym, si prošel cestou od nahrávání přes drátová sluchátka v pokoji až k životu profesionálního hudebníka. V rozhovoru otevřeně mluví o tom, proč ho stresuje setkávání s fanoušky, jak se vyrovnává se slávou a proč si radši sám hledá beaty na internetu místo spolupráce s producenty.

TEXT: ANNA KOUCKÁ

Tvůj umělecký pseudonym je IAM Oskar. Proč sis vybral zrovna tohle a není trochu kontraproduktivní mít to jméno na české scéně v angličtině?

Je pravda, že podobu toho pseudonymu lidé komolí, někdy jsem jen Oskar, někdy I'm Oscar, už jsem viděl i AM (čteno „ej em“, pozn. red.) Oskar... Ale když to jméno vzniklo, nepřemýšlel jsem nad tím. První hudbu jsem pod tímto pseudonymem vydal na platformě SoundCloud, kde jsem prostě měl toto uživatelské jméno, a už to se mnou zůstalo. To komolení mě dříve občas vytáčelo, ale už jsem si na to zvykl. Změně nepřemýšlím.

Jak ses vůbec dostal k hudbě? Měl jsi k ní vztah od dětství?

Vůbec. Celý život jsem hrál hokej, dlouho jsem si myslel, že se budu profesionálně věnovat tomu. Když mi ale nějak došlo, že vrcholový sport nevyjde, tak jsem začal hledat něco jiného, co bych měl dělat. Když mi bylo asi patnáct, měl jsem zranění, nemohl jsem sportovat a hudba byla můj velký útěk, tehdy jsem vlastně poprvé začal skládat. Už od malička jsem byl na hudbu emocionálně napojený, ale žádné hudební kořeny ani vzdělání nemám. Neumím noty, neumím na žádný nástroj, jen jsem cítil, že by mě to zajímalo, tak jsem si tak v pokojíku začal psát texty a nahrávat je přes stará drátová sluchátka do různých beatů z internetu. A tak to celé začalo.

Říkáš, že hudba pro tebe byla únikem. Je to tak dodnes? Nebo už to bereš spíš jako povinnost a práci?

Hudbou se dnes už živím na plný úvazek, trvalo to dlouho, než to do tohoto bodu došlo. Byla to pro mě ale vlastně docela výzva, když se z koníčku najednou stala práce, musel jsem nad tím začít přemýšlet jinak, víc koncepčně, víc si promýšlet, co vydám a nevydám, aby to mělo potenciál se lidem líbit a bavilo je to, když už na tom závisí i moje živobytí. Najednou jsem to nedělal jen pro sebe, trochu jsem se v tom ztrácel a trvalo mi, než jsem si nastavil i nějaké pracovní tempo a režim.

Říkáš, že musíš víc přemýšlet nad tím, co se lidem líbí. Máš to chápat tak, že občas děláš věci, které zapadají do současných posluchačských trendů, ale nejsou třeba přesně to, co bys rád dělal ty sám?

Takhle to úplně není, snažím se nedělat jen líbivé věci podle trendů, a naopak často jít proti proudu. Třeba když v poslední době začala jet v rapu inspirace německou taneční scénou, tak jsem se snažil na to nenaskakovat, ale myslel jsem to zejména v tom přístupu, co k hudbě mám. Že už nemohu jen dělat hudbu, ale musím se zamýšlet nad nějakou propagací, plánem vydávání a tak.

Jaký máš k sebepropagaci vztah? Je ti to blízké, nebo se do toho spíš nutíš?

Sociální sítě ze své podstaty moc nemusím, než jsem se začal více věnovat hudbě, ani jsem je neměl. Naučil jsem se s nimi pracovat, ale blízké mi to není, jsem spíš uzavřenější člověk, co ani v reálu, a už vůbec ne na sítích netoužím sdílet své názory. Celý princip sociálních sítí je ale na tomhle vystavěný a lidé, kteří jsou hodně hlasití, mají na internetu úspěch. Tím, že bez sebepropagace bych hudbu dělat nemohl, se snažím nějak přemáhat, třeba v rámci takové výzvy, co jsem si dal sám se sebou, jsem jednu dobu každý den něco přidával na sociální síť TikTok a nějak se to chytlo. Doba je prostě taková a musíme se tomu všichni přizpůsobit.

Ví se o tobě, že tvou velkou hudební inspirací, především v začátcích, byli švédský umělec Yung Lean, kapela Bring Me the Horizon nebo zesnulý americký rapper Lil Peep. Vycházíš z nich doted', nebo ses posunul a máš momentálně jiné vzory?

Je pravda, že ten poppunkovější zvuk, který mě hodně bavil, jsem chtěl a asi stále chci dělat dlouhodobě, ale je to složitější. Na tyto instrumentály už je potřeba mít kolem sebe lidi, kteří opravdu hrají na živé nástroje, texty jsou zpívanější a je to obecně produkčně složitější než jen u jednoduché rapové linky do náhodného instrumentálu. Myslím, že se postupně do tohoto stadia začínám dostávat, protože mám třeba i více finančních

prostředků než na začátku a také už třeba vím, co jsem schopný zazpívat a co ne. To byl pro mě trochu problém, že jsem si dovedl představit v hlavě, jak by to mělo znít, ale nebyl jsem schopný to realizovat.

Pracuješ. nějakými producenty ve studiu, nebo si bereš hudební podklady jen od tvůrců z internetu?

Jsem v tomhle velice uzavřený člověk, co má hodně vyhraněné preference. Sice bych asi chtěl dělat věci s producenty, a spoustu lidí i znám, ale kdykoliv jsem ve studiu s někým pracoval, vždy to vyhořelo na tom, že se mi nejvíc líbí prostě to, co si vytvořím nebo vyberu sám. I když jsem třeba někomu pro inspiraci zadal, že bych chtěl, aby mi vytvořil něco podobného, jako jsem někde našel, nikdy to nebylo ono. Takže většina beatů, které mám ve své hudbě, je právě od zahraničních beatmakerů, na které jsem narazil na internetu a domluvil se s nimi, že jejich podklad použiju. Rád bych ale na tohle pracoval a více se otevřel té reálné spolupráci s někým naživo.

A nechybí ti pak druhý pohled na věc, když to celé děláš úplně sám? Já sama totiž vnímám, že když něco tvořím a jsem v tom moc ponořená, nedovedu pak už objektivně vychytat chyby jako nějaký vnější pozorovatel.

To máš pravdu, ale já si vlastně jen od málokoho nechám poradit. Bral bych nějaké rady od lidí, kteří jsou v tomto směru profíci, uznávám je a jsou nějakými vzory, ale s nimi třeba v kontaktu nejsem a ten jejich odborný názor nedostanu. A názor mých přátel, kteří jsou třeba více laičtí, mi často nic neřekne.

Ty žiješ v Brně, kde je poměrně velká rapová scéna, nejvýraznější je asi celé uskupení okolo labelu Rychlí kluci. Máš pocit, že jsi součástí té brněnské scény, nebo vůbec?

Jak už jsem říkal, jsem dost uzavřený, rád se s někým seznámím, ale musí to vyplynout přirozeně, rozhodně se nikomu nechci vnucovat a někde se tlačit, takže třeba s klukama jsem se viděl na nějakých akcích, ale nikdy jsme se nějak

výrazně nebavili. Mám teď ale před sebou první větší festivalovou sezonu, kde se asi budeme potkávat, takže možná se propojíme víc. Jako součást brněnské scény se ale moc necítím, mám pocit, že vlastně ani nikde moc nezdůrazňuju, a mnoho lidí, kteří mě poslouchají, možná ani neví, že z Brna jsem.

Zmiňuješ festivalovou sezonu. Přijde mi zajímavé, že ačkoliv je rap jedním z dominujících žánrů, neudržel se nám zde ani jeden velký čistě rapový festival. V minulosti kulturní Hip Hop Kemp už několik let není, po třetím ročníku skončil i festival Frontline. Proč si myslíš, že čistě rapovým festivalům se zde nedaří, přestože rapovým umělcům ano?

Na tohle ti asi nedovedu úplně odpovědět, sám na festivaly a koncerty totiž moc nechodím. Pokaždý mě to akorát naštvě, vidím někoho na pódiu a říkám si: „Sakra, tam bych měl být já.“ Prostě si to nedovedu moc užít a ty interpreti vždy proklínám. (směje se)

Foto: Milan Koubek

Foto: Eliška Krejčová

Jako že tě štve, že jsi také nedostal prostor?

Je to spíš taková zdravá žárlivost, řekl bych. Nejde o to, že bych jim to nepřál nebo záviděl, spíš si vždy říkám, že se na jejich místo také musím dostat.

Když už jsme u toho, jak vzpomínáš na svůj první koncert?

Moje první vystoupení bylo stresové. Bylo to v brněnském Kabinetu múz a hrál jsem před Dorianem (taktéž rapový interpret, pozn. red.). Když si na to ale vzpomenu, možná jsem byl víc v klidu, než jsem teď. Nemám totiž většinou strach ze samotného vystupování, ale spíš z té organizace. Aby vše šlo hladce,

aby se prodalo dost lístků, abychom nebyli v minusu, aby vše fungovalo s kape-lou. A to tím, že mě to teď už živí, vytváří větší tlak než na začátku. Někdy mě stresuje i setkávání s fanoušky. Jsem za to samozřejmě rád, ale občas si pak říkám, jestli jsem neříkal nějaké divné věci, jestli jsem někoho neklamal, jestli se se mnou cítili dobře, nebo jsem nervózní z toho, že se fotíme, protože to nemám moc rád.

Hodně textů, které jsi napsal, je emotivních, hlubokých, melancholických a osobních. Má vše, o čem píšeš, reálný základ, nebo tvoříš i fiktivní příběhy?

Vše je reálné, nic fiktivního jsem nikdy nenapsal. Občas se snažím vcítit třeba do nějaké životní etapy, která už je za mnou.

Vše je reálné, nic fiktivního jsem nikdy nenapsal. Občas se snažím vcítit třeba do nějaké životní etapy, která už je za mnou. Také jsem si občas dopomohl tak, že jsem třeba pil, abych se uvedl do toho emočního stavu, kdy ze mě tyto věci vychází.

Není právě tohle trochu úskalí toho, zaškatulkovat se u lidí tím, že děláš primárně smutnou hudbu? Jestli tě to pak zbytečně neudrží třeba ve špatných myšlenkách a rozpoložení, protože se to od tebe tak nějak očekává, a pak si ty těžké stavy i sám přivádíš?

Mám pocit, že už se tam uměle házet nemusím, že i když to momentálně neprožívám, tak třeba téma, jako je zlomené srdce, už důvěrně znám., když to není můj aktuální stav, dovedu se na to jen tak naladit ze vzpomínek. Obecně ale mám rád třeba různé tragické příběhy, horory, demony, temnou estetiku z anime a dost se tím obklopuju, takže se pak na ty temné a smutné emoce dovedu naladit, i když už smutný nejsem. Smutek a melancholie pro mě ale jsou obecně inspirativní.

Co tě čeká tento rok?

Jaké máš plány?

Chtěl bych určitě vydat album, bude na tom ale hodně práce, kromě hudby je potřeba vychytat i nějaký dobrý moment na uvedení a před albem vydat pár singlů, které ten dosah podpoří. Co se týče osobního života, tak bych si chtěl asi víc zvyknout na tu realitu, že jsem opravdu hudebník, který nemá jinou práci. Byl to pro mě velký zlom a trochu jsem si na tom uletěl. Když se ti poprvé stane, že ti někdo po koncertě dá do ruky velkou částku peněz a nemáš s tím zkušenost, je jednoduché začít se chovat nezodpovědně. ●